31997R1255

2.7.1997 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 174/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1255/97

z dnia 25 czerwca 1997 r.

dotyczące kryteriów wspólnotowych dla miejsc postoju oraz zmieniające plan trasy określony w Załączniku do dyrektywy 91/628/EWG

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG [1], w szczególności jej art. 13 ust. 2 i art. 14,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu poprawienia dobrostanu niektórych kategorii transportowanych zwierząt, dyrektywa 91/628/EWG ustanawia wymagania dotyczące maksymalnego czasu podróży, po którym zwierzęta mają być wyładowane, nakarmione i napojone oraz mają odpoczywać przez co najmniej 24 godziny przed dalszą podróżą;

takie obligatoryjne przerwy w transporcie zwierząt na długich dystansach mają miejsce w miejscach postoju;

konieczne jest ustanowienie kryteriów stosowanych w całej Wspólnocie, jakie powinny spełniać miejsca postoju, tak aby zapewnić optymalne warunki dobrostanu zwierząt przez nie przejeżdżających, a także aby przewidzieć pewne przypadkowe problemy zdrowotne zwierząt;

w celu ułatwienia kontroli działania miejsc postoju, jak również pojazdów i zwierząt przez nie przejeżdżających, konieczne jest zapewnienie prowadzenia rejestrów oraz innych niektórych spraw administracyjnych;

w celu zagwarantowania kontynuowania podróży przez zwierzęta w optymalnych warunkach dobrostanu, właściwy organ powinien upewniać się, że zwierzęta nadają się do tego;

do czasu przyjęcia środków zmierzających do obciążania opłatą wspólnotową za wydatki poniesione z powodu kontroli weterynaryjnej, która ma służyć upewnieniu się, że zwierzęta nadają się do dalszej podróży, należy zastrzec, że Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z ogólnymi zasadami Traktatu, obciążać wymienionymi wydatkami zainteresowany podmiot gospodarczy;

w celu zapewnienia zgodności z niektórymi zasadami mającymi zastosowanie w odniesieniu do miejsc postoju, plan trasy określony w Załączniku do dyrektywy 91/628/EWG rozdział VIII powinien zostać dostosowany do nowych przepisów;

istotne jest, aby w pierwszym etapie określić zasady dla miejsc postoju przyjmujących gospodarskie zwierzęta nieparzystokopytne oraz gospodarskie bydło, owce, kozy i trzodę chlewną;

Naukowy Komitet Weterynaryjny zalecił niektóre minimalne wymagania dla miejsc postoju, które zostały uwzględnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie w odniesieniu do miejsc postoju na terenie Wspólnoty przyjmujących na pobyt co najmniej 24-godzinny gospodarskie zwierzęta nieparzystokopytne oraz gospodarskie bydło, owce, kozy i trzodę chlewną, zgodnie z Załącznikiem do dyrektywy 91/628/EWG rozdział VII bez uszczerbku dla dyrektyw 64/432/EWG [2], 80/213/EWG [3], 85/511/EWG [4], 89/608/EWG [5], 90/425/EWG [6], 90/426/EWG [7], 91/68/EWG [8], 91/496/EWG [9], 92/102/EWG [10] i 93/119/WE [11].

[1] Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/29/WE (Dz.U. L 148 z 30.6.1995, str. 52).

[2] Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/29/WE.

[3] Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 1.

[4] Dz.U. L 315 z 26.11.1985, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

[5] Dz.U. L 351 z 2.12.1989, str. 34.

[6] Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49).

[7] Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

[8] Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 94/953/WE (Dz.U. L 371 z 31.12.1994, str. 14).

[9] Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. L 162 z 1.7.1996, str. 1).

[10] Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 32. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

[11] Dz.U. L 340 z 31.12.1993, str. 21.

2. Miejsca postoju, określone w ust. 1 powinny spełniać wspólnotowe kryteria ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia, stosuje się w razie potrzeby definicje występujące w art. 2 dyrektyw 64/432/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG i 91/628/EWG.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zapewniają zatwierdzanie miejsc postoju przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, na terytorium którego dane miejsca się znajdują.

2. W celu takiego zatwierdzenia właściwy organ, określony w art. 2 ust. 6 dyrektywy 90/425/EWG zapewnia, aby miejsca postoju spełniały wszystkie wymogi wymienione w Załączniku do niniejszego rozporządzenia; a ponadto, aby te miejsca postoju:

a) znajdowały się w obszarze nie objętym zakazami lub ograniczeniami zgodnie z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym;

b) pozostawały pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii, który zapewnia, między innymi, zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia;

c) działały zgodnie z wszystkimi odpowiednimi regułami wspólnotowymi dotyczącymi zdrowia zwierząt, przemieszczania się zwierząt i ochrony zwierząt w czasie uboju;

d) poddawały się regularnej kontroli mającej na celu zapewnienie, aby wymagania odnośnie do uzyskania zatwierdzenia zostały spełnione.

3. Właściwy organ nadaje każdemu miejscu postoju numer zatwierdzenia. Takie zatwierdzenie może być ograniczone do szczególnych gatunków lub niektórych kategorii zwierząt i stanu zdrowia. Właściwy organ przekazuje Komisji wykaz zatwierdzonych miejsc postoju i wszystkie uaktualnienia w tym zakresie. Komisja przedstawia tę informację Państwom Członkowskim w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

4. Właściwy organ mogą wycofać lub zawiesić zatwierdzenie w razie braku zgodności z niniejszym artykułem lub innymi istotnymi przepisami niniejszego rozporządzenia, w przypadku zmiany w poziomie stanu zdrowia w obszarze, w którym położony jest miejsce postoju lub w przypadku naruszenia zasad dotyczących dobrostanu zwierząt. Zatwierdzenie może zostać przywrócone wówczas, gdy właściwy organ uznaje, że miejsce postoju ponownie pozostaje w zgodności ze wszystkimi przepisami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

1. Miejsca postoju są wykorzystywane wyłącznie do przyjmowania, karmienia, pojenia, odpoczynku, noclegu oraz obsługi i wysyłki zwierząt przez nie przejeżdżających.

2. Jednakże na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, Państwa Członkowskie mogą również zatwierdzić jako miejsca postoju centra gromadzenia, określone w art. 2 lit. o) dyrektywy 64/432/EWG, pod warunkiem że wówczas, gdy służą za miejsce postoju, odpowiadają one następującym warunkom:

a) spełniają odpowiednie wymagania art. 11 dyrektywy 64/432/EWG oraz wymagania niniejszego rozporządzenia;

b) wykorzystywanie danych pomieszczeń i urządzeń jest zastrzeżone wyłącznie dla tego celu w danym okresie;

c) nie są wykorzystywane do prowadzenia handlu zwierzętami będącymi przedmiotem niniejszego rozporządzenia.

3. W tym samym czasie w miejscu postoju mogą przebywać jedynie zwierzęta o tym samym potwierdzonym stanie zdrowia, należące do gatunków, dla których dane miejsce postoju został zatwierdzony, tak aby nie narażać stanu zdrowia zwierząt.

Artykuł 5

Właściciel lub każda osoba fizyczna lub prawna prowadząca miejsce postoju jest odpowiedzialna za zgodność z odpowiednimi przepisami niniejszego rozporządzenia i w tym celu jest zobowiązana do:

a) dopuszczania jedynie tych zwierząt, które posiadają świadectwo lub zostały zidentyfikowane zgodnie z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym, w szczególności w odniesieniu do przepisów określonych w art. 3 ust. 3. W tym celu ta osoba lub inne osoby przez nią wyznaczone kontrolują towarzyszące zwierzęciu dokumenty dotyczące zdrowia lub inne dokumenty należące do przedmiotowych gatunków lub kategorii i losowo sprawdzają oznakowanie identyfikacyjne zwierząt;

b) zapewnienia, bez uszczerbku przepisów pkt B.3 załącznika I, aby zwierzęta w miejscu postoju były trzymane w tych samych grupach w których zostały wysłane po raz pierwszy oraz aby każda przesyłka zwierząt była umieszczana w całkowicie oddzielnych pomieszczeniach, zarządzanych zgodnie z wymogami urzędowego lekarza weterynarii, tak aby unikać kontaktu, który mógłby narażać stan zdrowia zwierząt;

c) zapewnienia, aby zwierzęta przebywające w miejscu postoju były karmione i pojone w czasie właściwym dla poszczególnych gatunków oraz zapewnienia w tym celu dostawy odpowiednich ilości pasz i płynów;

d) zapewnienia opieki zwierzętom przebywającym w miejscu postoju oraz kiedy to jest wymagane, podejmowania wszystkich niezbędnych działań w celu zagwarantowania dobrostanu zwierząt oraz zgodności z warunkami zdrowia zwierząt;

e) do wzywania lekarza weterynarii, jeżeli zajdzie taka potrzeba
   — aby zapewnić właściwe traktowania zwierzętom, które zachorują lub odniosą obrażenia w czasie, gdy pozostają pod opieką danej osoby, oraz
   — o ile konieczne, aby doprowadzić do uboju, zabicia lub uśpienia zwierzęcia, zgodnie z dyrektywą 93/119/WE;

f) wykorzystania personelu posiadającego właściwe umiejętności, wiedzę i kwalifikacje zawodowe oraz legitymującego się odpowiednim w tym celu przeszkoleniem w ramach przedsiębiorstwa lub w jednostce szkoleniowej albo posiadającego odpowiednie doświadczenie praktyczne kwalifikującą je do pracy oraz gdy to konieczne do udzielania przedmiotowym zwierzętom opieki;

g) podejmowania niezbędnych kroków w celu zapewnienia, że osoby zajmujące się zwierzętami w miejscach postoju, przestrzegały odpowiednich przepisów dotyczącym dobrostanu zwierząt;

h) prowadzenia rejestru lub bazy danych zawierających informacje określone w pkt C.7 załącznika I, przechowywania jej i utrzymywania do dyspozycji właściwego organu przez okres co najmniej trzech lat;

i) informowania właściwego organu o stwierdzonych nieprawidłowościach, w możliwie najkrótszym czasie.

Artykuł 6

1. Przed opuszczeniem miejsca postoju przez zwierzęta, urzędowy lekarz weterynarii lub inny lekarz weterynarii wyznaczony do tego celu przez właściwy organ potwierdza na planie trasy dostosowanym w tym celu zgodnie z załącznikiem II, że zwierzęta nadają się do dalszej podróży.

Państwa Członkowskie mogą zastrzec, że wydatki poniesione w związku z kontrolą weterynaryjną, powinny być pokryte przez zainteresowany podmiot gospodarczy.

2. Zasady odnoszące się do wymiany wiadomości między organami, w celu zapewnienia zgodności z wymaganiami niniejszego rozporządzenia są ustanawiane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 ust. 3 dyrektywy 91/628/EWG.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1999 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 25 czerwca 1997 r.

W imieniu Rady
J. VAN AARTSEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KRYTERIA WSPÓLNOTOWE DOTYCZĄCE MIEJSCA POSTOJU

A. ŚRODKI HIGIENY I OCHRONY ZDROWIA

1. Każde miejsce postoju musi:
   a) posiadać odpowiednie wyposażenie i urządzenia do czyszczenia i odkażania wszystkich budynków, wyposażenia, pomieszczeń oraz pojazdów;
   b) być zbudowany z materiałów łatwych do dokładnego czyszczenia i odkażania;
   c) być czyszczony i odkażanym przed każdym wykorzystywaniem i po każdym wykorzystaniu, co jest wymagane przez urzędowego lekarza weterynarii.

2. Osoba odpowiedzialna za miejsce postoju zapewnia czyste wyposażenie i odzież ochronną, trzymaną wyłącznie do użytku osób wchodzących na teren miejsca postoju oraz udostępniać odpowiednie wyposażenie do czyszczenia i odkażania wymienionych wyżej przedmiotów.

3. Materiał ściółkowy należy usuwać wówczas, gdy partia zwierząt jest wyprowadzona z ogrodzenia, a po wykonaniu czynności czyszczenia i odkażania, przewidzianego w pkt 1 lit. c), należy zastąpić go czystą ściółką.

4. Należy całkowicie usunąć zwierzęta z miejsca postoju na 24 godziny po maksymalnym sześciodniowym okresie wykorzystania jak również po wykonaniu czynności czyszczenia i odkażania i przed przybyciem następnej partii.

B. ZABUDOWANIA I URZĄDZENIA

1. Dodatkowo do przepisów rozdziału 1.A pkt 4 Załącznika do dyrektywy 91/628/EWG mających zastosowanie do środków transportu dla załadunku i rozładunku zwierząt, każde miejsce postoju musi dysponować właściwym wyposażeniem oraz pomieszczeniami dostępnymi w celu załadunku na środki transportu i rozładunku zwierząt ze środków transportu. W szczególności, takie wyposażenie i pomieszczenia muszą mieć podłogę o pokryciu nie poślizgowym oraz gdy to konieczne, być zaopatrzone w ochronę poprzeczną. Mostki, rampy i kładki muszą posiadać umocowane boki, balustrady lub inne środki zabezpieczające, aby zapobiec wypadnięciu z nich zwierząt. Rampy załadunkowe i rozładunkowe powinny mieć możliwie najmniejsze nachylenie. Korytarze muszą mieć pokrycia podłogi, które minimalizują ryzyko poślizgu oraz powinny być zbudowane w ten sposób, aby zminimalizować ryzyko odniesienia obrażeń przez zwierzęta. Szczególną uwagę należy poświęcić działaniom mającym na celu upewnienie się, aby nie powstała zauważalna przerwa między rampą i podłogą pojazdu lub między rampą i podłogą powierzchni rozładunkowej, wymagająca przeskakiwania przez zwierzęta lub mogąca prawdopodobnie spowodować ich poślizgnięcie lub potknięcie się.

   Od dnia 1 lipca 1999 r. wszystkie miejsca postoju powinny być na stałe wyposażone w odpowiednią ilość stałych lub ruchomych ramp, które należy budować i użytkować w ten sposób, aby podczas załadunku i rozładunku nie wymagały od zwierząt pokonywania nachylenia przekraczającego 20° przy załadunku lub rozładunku.

2. Wszystkie pomieszczenia wykorzystywane do przyjmowania zwierząt w miejscach postoju powinny:
   a) posiadać pokrycie podłóg minimalizujące ryzyko poślizgu i odniesienia obrażeń przez zwierzęta;
   b) posiadać dachy i odpowiednie boczne zabezpieczenia chroniące zwierzęta przed wpływem niekorzystnych warunków pogodowych;
   c) posiadać odpowiednie pomieszczenia do trzymania, kontrolowania, badania w miarę potrzeby, żywienia i pojenia zwierząt i przechowywania pasz;
   d) uwzględniając rozmiary pomieszczeń, posiadać wentylację i system odprowadzania ścieków odpowiednie dla przyjmowanych gatunków zwierząt;
   e) posiadać naturalne lub sztuczne oświetlenie na poziomie wystarczającym by umożliwić przeprowadzenie kontroli wszystkich zwierząt w dowolnym czasie. W razie konieczności, należy udostępnić zapasowe oświetlenie;
   f) posiadać wyposażenie do pętania tych zwierząt, które tego wymagają. Takie pętanie przeprowadza się w sposób, który nie powoduje bólu lub cierpienia zwierząt i który pozwala im bez trudności jeść, pić czy leżeć;
   g) posiadać, w przypadku określonych gatunków, przestrzeń wystarczającą zwierzętom na położenie się w tym samym czasie i umożliwiającej im swobodne przejście do miejsc pojenia i karmienia;
   h) posiadać odpowiednie zapasy materiału ściółkowego. Taki materiał należy składować za każdym ogrodzeniem, zgodnie z potrzebami każdego gatunku lub kategorii przyjmowanych zwierząt;
   i) być zbudowane i utrzymywane w taki sposób, aby unikać kontaktu zwierząt z ostrymi lub niebezpiecznymi przedmiotami lub z uszkodzoną powierzchnią, która może spowodować ich obrażenia.

3. Miejsca postoju powinny posiadać właściwe pomieszczenia do oddzielnego umieszczania zwierząt, które są chore, odniosły obrażenia lub wymagają indywidualnej opieki.

4. Miejsca postoju powinny posiadać właściwe pomieszczenia dla wszystkich osób przebywających na ich terenie i korzystających z ich lokali.

5. Miejsca postoju posiadają odpowiednie udogodnienia do przechowywania i pozbywania się odpadów oraz do przechowywania zwierząt padłych, do czasu ich usunięcia lub zniszczenia zgodnie z dyrektywą 90/667/EWG ([1]).

C. CZYNNOŚCI

1. Zwierzęta rozładowuje się bezzwłocznie po ich przybyciu. Jeżeli zwłoka jest jednak nieunikniona ze względu na warunki pogodowe i okresy oczekiwania, zwierzęta powinny mieć zagwarantowane możliwie najlepsze warunki dobrostanu.

2. Podczas załadunku i rozładunku, należy uważać, aby nie straszyć, pobudzać lub maltretować zwierząt oraz należy zapewnić, że nie będą przewracane. Zwierząt nie wolno podnosić ani ciągnąć za głowę, rogi, uszy, nogi, ogon lub runo ani też postępować z nimi w taki sposób, który sprawia im niepotrzebny ból lub cierpienie. W razie konieczności muszą być one prowadzone pojedynczo.

3. W trakcie przemieszczania zwierząt przez pomieszczenia:
   a) ruchome korytarze muszą być przygotowane w ten sposób, aby wykorzystać odruchy stadne zwierząt;
   b) przyrządy przeznaczone do prowadzenia zwierząt muszą być używane tylko w tym celu. Należy unikać, jeśli jest to tylko możliwe, używania przyrządów wykorzystujących wstrząs elektryczny, a w każdym razie mogą być one stosowane tylko w przypadku dorosłego bydła oraz trzody chlewnej, które nie chcą ruszyć z miejsca, pod warunkiem że wstrząsy trwają nie dłużej niż dwie sekundy, występują z odpowiednimi przerwami oraz że zwierzęta mają przed sobą przestrzeń, w której mogą się poruszać. Wstrząsy elektryczne mogą być stosowane tylko na mięśnie zadu;
   c) zwierzęta nie mogą być uderzane, ani też nie należy stosować żadnego ucisku na szczególnie wrażliwe części ciała. W szczególności nie wolno gnieść, skręcać lub łamać ogonów zwierząt oraz nie wolno dotykać oczu zwierząt. Nie wolno zwierząt uderzać ani kopać;
   d) osobom zajmującym się zwierzętami w miejscu postoju nie wolno posiadać czy używać ościeni lub innych przyborów z zaostrzonymi zakończeniami. Dopuszcza się stosowanie kijów lub innych przyborów przeznaczonych do prowadzenia zwierząt pod warunkiem że mogą być zastosowane w kontakcie z ciałem zwierzęcia bez powodowania obrażenia lub zbędnego cierpienia.

4. Zwierzęta, które przybywają po uprzednim poddaniu ich wysokiej temperaturze w warunkach dużej wilgotności, należy możliwie jak najszybciej schłodzić przy pomocy stosownych metod.

5. Karmienie i pojenie zwierząt przeprowadza się w taki sposób, aby zapewnić każdemu zwierzęciu przyjmowanemu w miejscu postoju, co najmniej dostatecznie czystą wodę oraz wystarczającą i właściwą karmę, aby zaspokoić potrzeby jego organizmu podczas pobytu jak również na przewidywany czas trwania podróży do następnego punktu żywienia. Miejsca postoju nie mogą przyjmować zwierząt mających specjalne potrzeby pokarmowe, takie jak młode cielęta wymagające płynnej karmy, o ile te punkty nie są należycie wyposażone i posiadają odpowiedni personel do zaspokojenia tych potrzeb.

6. Kondycja i stan zwierząt powinny być kontrolowane przez pracownika miejsca postoju w momencie ich przybycia do miejsca postoju oraz przynajmniej, co 12 godzin w czasie pobytu zwierząt w miejscu postoju.

7. Dokumentacja, określona w art. 5 lit. h) niniejszej dyrektywy zawiera następujące informacje:
   a) datę i godzinę zakończenia rozładunku i rozpoczęcia ponownego załadunku każdej partii zwierząt;
   b) datę i okres odizolowania z powodów zdrowotnych przewidzianych w pkt A.(4) niniejszego Załącznika;
   c) numer(-y) świadectwa zdrowia zwierzęcia odnoszące się do każdej partii zwierząt;
   d) wszelkie konieczne uwagi dotyczące kondycji zdrowotnej zwierząt lub ich dobrostanu, w szczególności:
      — dane szczegółowe na temat martwych zwierząt i ich ilość stwierdzoną w miejscu rozładunku w miejscu postoju lub zdechłych w czasie pobytu,
      — dane szczegółowe na temat zwierząt o odniesionych poważnych obrażeniach i ilość takich zwierząt stwierdzoną w miejscu rozładunku w miejscu postoju lub poszkodowanych w czasie pobytu, lub które zostaną uznane za niezdolne do dalszej podróży;
   e) nazwiska i adresy przewoźnika oraz kierowców jak również numery rejestracyjne pojazdów.

([1]) Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

ZAŁĄCZNIK II

ROZDZIAŁ VIII

PLAN TRASY (1)

<table>
<tr><td colspan="2">(1) PRZEWOŹNIK
(nazwisko, adres, nazwa handlowa)

PODPIS PRZEWOŹNIKA</td><td colspan="4">(2) ŚRODKI TRANSPORTU

NUMER REJESTRACJI LUB IDENTYFIKACJI

(a)</td></tr>
<tr><td colspan="2">(3) GATUNKI ZWIERZĄT
NUMER
MIEJSCE WYSYŁKI
MIEJSCE I KRAJ PRZEZNACZENIA
(a)</td><td colspan="4">(4) TRASA PODRÓŻY

SZACUNKOWY CZAS PODRÓŻY
(a)</td></tr>
<tr><td colspan="2">(5) NUMER ŚWIADECTWA (-W) ZDROWIA LUB DOKUMENTU(-ÓW) TOWARZYSZĄCEGO(-YCH)
(a)</td><td colspan="2">(6) PIECZĘĆ LEKARZA WETERYNARII W MIEJSCU WYSYŁKI
(b)</td><td colspan="2">(7) PIECZĘĆ LEKARZA WETERYNARII W MIEJSCU (-ACH) POSTOJU
(b)</td></tr>
<tr><td colspan="2">(8) DATA I GODZINA WYSYŁKI
(a)</td><td colspan="2">(9) NAZWISKO OSOBY ODPOWIEDZIALNEJ ZA TRANSPORT W CZASIE PODRÓŻY
(c)</td><td colspan="2">(10) PIECZĘĆ WŁAŚCIWEGO ORGANU W PUNKCIE ODPRAWY CELNEJ WYWOZOWEJ LUB ZATWIERDZONYM PUNKCIE PRZEJŚCIA GRANICZNEGO
(d)</td></tr>
<tr><td colspan="3">(11) PLANOWANE MIEJSCA POSTOJU LUB PUNKTY PRZEKAZANIA
(a)</td><td colspan="3">(12) FAKTYCZNE MIEJSCA POSTOJU LUB PUNKTY PRZEKAZANIA:
(c i e)</td></tr>
<tr><td>(13) MIEJSCE I ADRES</td><td>(14) DATA I GODZINA</td><td>(15) CZAS POSTOJU</td><td>(16) POWÓD</td><td>(17) MIEJSCE I ADRES</td><td>(18) DATA I GODZINA</td></tr>
<tr><td>(i)</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td>(ii)</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td>(ii)</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td>(iv)</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td>(v)</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td>(vi)</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td>(19) (a) Do wypełnienia przez przewoźnika przed wysyłką
(b) Do wypełnienia przez właściwego lekarza weterynarii
(c) Do wypełnienia przez przewoźnika w czasie podróży
(d) Do wypełnienia przez właściwy organ w miejscu odprawy celnej wywozowej lub zatwierdzonym punkcie przejścia granicznego
(e) Do wypełnienia przez przewoźnika po podróży</td><td>(20) PODPIS OSOBY ODPOWIEDZIALNEJ W CZASIE PODRÓŻY
(e)</td><td colspan="4">(21) Data i godzina przybycia do miejsca przeznaczenia
(e)</td></tr>
<tr><td colspan="6">(22) UWAGI:
(b lub e)</td></tr>
</table>

(1) Zastępuje rozdział VIII Załącznika do dyrektywy 91/628/EWG.